

CELIBAT (5) *sb m*

celibat (3), **celibatus** (1), celibat *a.* celibatus (1); celibat *RejWiz* (2), *OrzRozm*; celibatus *KromRozm I*.

Teksty nie oznaczają é; -båt, -bat-.

sg N celibåt (3). ◇ G celibatu (1). ◇ N a. A celibatus [a nie kreskowane] (1). ◇ [pl A celibaty.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Beżzeństwo [caelibatus – stan króm małżeństwa Mącz 30a; caelibatus – żywot bez żony, panieństwo, wdowstwo Calep; beżzeństwo – caelibatus Cn] (4) : A za máło tego cí nowi kaznodzyeye okázuyą? [...] Beżzeństwo wálfe duchowne/ to yeft celibatus *KromRozm I P*; Celibat/ cí co wzgárdzili małżeńftwo *RejWiz Cc4v*, 38 *marg*; A tym omylni Papyżnicy chcą bronić celibátu íwego. *RejAp 118v*.*

2. *Mężczyzna nieżonaty, kawaler (1) : ktory nielitościwie o żonę fądziwfzy Lalkiego/ dał mu był wielką przyczynę on tłufty Celibat/ przeciwko wśzytkiemu Rzymowi *OrzRozm O4*; [Bo nieżonátych co thák Sámopásć mieżkáią/ ná Mieyfkie ławice nie bierzą/ y ty Celibaty co thák s kuchárkami mieżkáią/ winámi ná káždy rok [...] karzą *MrowStadło f3*].*

Synonimy: 1. bezmałżeństwo, beżzeństwo; 2. beżzieniec, beżżennik.

KW